

český překlad CC-BY-SA: bh. Jan Mareš, 2017

saha nāv avatu
saha nau bhunaktu
saha vīryaṃ karavāvahai
tejasvinā 'vadhītam astu mā vidviṣāvahai
om śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ

Om! Kéž nás Bůh ochrání (guru a žáka). Kéž se budeme oba moci těšit z plodů (této Upaniṣady). Kéž společně dosáhneme neochvějnosti. Ať je studium této (Upaniṣady) osvícením pro nás oba. Ať nedáme najevo opovržení jeden vůči druhému.

Om! Necht' je ve mně mír! Necht' je mír v mém okolí! Necht' je mír přítomen v silách, které na mě působí!

Śikṣā-vallī

om śaṃ no mitraḥ śaṃ varuṇaḥ
śaṃ no bhavatv aryamā
śaṃ na indro bṛhaspatiḥ
śaṃ no viṣṇur urukramaḥ
namo brahmaṇe
namas te vāyo
tvam eva pratyaḥsam brahmāsi
tvām eva pratyaḥsam brahma vadiṣyāmi
ṛtaṃ vadiṣyāmi
satyaṃ vadiṣyāmi
tan mām avatu
tad vaktāram avatu
avatu mām
avatu vaktāram
om śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ
(satyaṃ vadiṣyāmi pañca ca) (1)

1.1.1 Necht' nám Mitra prokáže přízeň. Necht' nám Varuṇa prokáže přízeň. Necht' nám Aryaman prokáže přízeň. Necht' nám Indra a Bṛhaspati prokážou přízeň. Necht' nám Urukrama Viṣṇu (který činí dlouhé kroky) prokáže přízeň. Poklony Brahmanu. Poklony tobě, ó Vāyu. Ty jsi bezprostřední Brahman. Tebe samotného budu nazývat přímý Brahman. Budu tě nazývat spravedlnost. Budu tě nazývat pravda. Kéž mě chráníš. Kéž chráníš učitele. Kéž chráníš mě. Kéž chráníš učitele. Om, mír, mír, mír!

om śikṣāṃ vyākhyāsyāmaḥ
varnaḥ svarahaḥ
mātrā balam
sāma santānaḥ
ity uktaḥ śikṣādhyāyaḥ (śikṣāṃ pañca) (2)

1.2.1 Vyložíme vědu o výslovnosti. (Věci, které je třeba se naučit, jsou) abeceda, přízvuk,

míra, přízvuk, zvukomalebnořt a spojování slov. Tak byla vyslovena kapitola o výřlovnosti.

om saha nau yaśaḥ
saha nau brahma-varcasam
athātas saṁhitāyā upaniṣadaṁ vyākhyāsyāmaḥ
pañcasv adhikaraneṣu
adhilokam adhijyautiṣam adhividyam adhiprajam adhyātmam
tā mahā-saṁhitā ity ācaḡṣate
athādhilokam
pṛthivī pūrva-rūpam
dyaur uttara-rūpam
ākāśaḥ sandhiḥ (3)

1.3.1 Kéž dosāhneme společně slávy kvůli ochraně a bráhmanské moci (pro studium a realizaci). Nyní popíšeme meditaci o propojení s Brahmanem v pěti kategoriích – týkající se planet (světů), zářících těles, poznání, potomstva a řeči. Nazývají se velká propojení. Nyní k meditaci o planetách. Země je první písmeno. Meziplanetární prostor je poslední písmeno. Nebe je místem jejich propojení.

vāyuḥ sandhānam
ity adhilokam
athādhi jyautiṣam
agniḥ pūrva-rūpam
āditya uttara-rūpam
āpaḥ sandhiḥ
vaidyutaḥ sandhānam
ity adhijyautiṣam
athādhividyam
ācāryaḥ pūrva-rūpam (4)
antevāsy uttara-rūpam
vidyā sandhiḥ
pravacanaṁ sandhānam
ity adhividyam
athādhiprajam
mātā pūrva-rūpam
pitottara-rūpam
prajā sandhiḥ
prajananaṁ sandhānam
ity adhiprajam (5)
athādhyātmam
adharā hanuḥ pūrva-rūpam
uttarā hanur uttara-rūpam
vāk sandhiḥ
jihvā sandhānam
ity adhyātmam
itīmā mahāsaṁhitāḥ
ya evam etā mahā-saṁhitā vyākhyātā veda
sandhīyate prajāyā paśubhiḥ
brahma-varcasenān nādyena su-vargyena lokena (6)
(sandhir ācāryaḥ pūrva-rūpam ity adhiprajāṁ, lokena)

1.3.2-4 Vāyu je propojuje. Toto je meditace o planetách. Následuje meditace o zářících tělesech. Oheň je první písmeno. Slunce je poslední písmeno. Voda je místem jejich propojení. Blesk je propojuje. Toto je meditace o zářících tělesech. Následuje meditace o poznání. Učitel je první písmeno. Student je poslední písmeno. Poznání je místem jejich propojení. Pokyny je propojují. Toto je meditace o poznání. Následuje meditace o potomstvu. Matka je první písmeno. Otec je poslední písmeno. Potomstvo je místem jejich propojení. Plození je propojuje. Toto je meditace o potomstvu. Následuje meditace o řeči. Spodní čelist je první písmeno. Horní čelist je poslední písmeno. Řeč je místem jejich propojení. Jazyk je propojuje. To je meditace o řeči. Toto jsou velká propojení. Každý, kdo je zná tak, jak jsou vysvětlena, bude obdařen potomky, dobyt看, bráhmanskou září, potravou a sídlem v nebeském světě.

4. om̐ yac chandasām ṛṣabho viśvarūpaḥ
chandobhyo dhyamṛtāt sambabhūva
sa mendro medhayā spr̥ṇotu
amṛtasya deva dhāraṇo bhūyāsam
śarīraṁ me vicarṣaṇam
jihvā me madhumat-tamā
karṇābhyām bhūri viśruvam
brahmaṇaḥ kośo si medhayā 'pihitāḥ
śrutaṁ me gopāya
āvahantī vintanvānā (7)
kurvāṇā 'cīram ātmanaḥ
vāsāmsi mama gāvaś ca
anna-pāne ca sarvadā
tato me śriyam āvaha
lomaśām paśubhiḥ saha svahā
āmā 'yantu brahmacāriṇaḥ svāhā
vimā 'yantu brahmacāriṇaḥ svāhā
pramā 'yantu brahmacāriṇaḥ svāhā
damā 'yantu brahmacāriṇaḥ svāhā
samā 'yantu brahmacāriṇaḥ svāhā

om̐ yaśo jane 'sāni svāhā
śreyān vasyaso 'sāni svāhā
taṁ tvā bhaga praviśāni svāhā
samā bhaga praviśa svāhā (8)
tasminth sahasra-śākhe
nibagāhaṁ tvayi mṛje svāhā
yathā 'paḥ pravatāyanti
yathā māsā ahar-jaram
evaṁ mām brahmacāriṇaḥ
dhātar āyantu sarvataḥ svāhā
prativeśo 'si pramābhāhi pra mā padyasva (9)
vintanvānā viśa-svāhā sapta ca

1.4.1-2 Om̐ je nejvznešenější ve Vedách, prostupuje všemi světy a vzešlo z nesmrtelných Ved jako jejich podstata. Necht' mě (Om̐, Indra), svrchovaný pán, potěší (chrání) inteligenci. Necht' mohu být nádobou nektaru nesmrtelnosti. Necht' je mé tělo zdravé. Necht' je můj jazyk nadmíru sladký. Necht' toho ušima hodně slyším. Jsi obalem Brahmanu: jsi zahalen

(světskou) moudrostí. Ochraň to, co jsem vyslechl. Pán, který prostupuje a tvoří vše, vždy bezodkladně dává oděvy, dobytek, potravu a nápoje. Dej mi kožešinová zvířata. Svāhā. Necht' ke mně přicházejí brahmacārī (studenti). Svāhā. Necht' ke mně přicházejí brahmacārī z různých stran. Svāhā. Necht' ke mně přicházejí brahmacārī správným způsobem. Svāhā. Necht' brahmacārī vlastní fyzické sebeovládání. Svāhā. Necht' brahmacārī vlastní mentální sebeovládání. Svāhā.

1.4.3 Necht' se stanu slavným mezi lidmi. Svāhā. Necht' se stanu zručnějším. Svāhā. Ó úctyhodný, necht' vstoupím do tebe. Svāhā. Ó ctihodný, vstup do mě. Svāhā. Ó úctyhodný, který jsi velmi rozmanitý jako větve stromu, necht' mohu v Tobě očistit své hříchy. Svāhā. Tak jako teče voda ze svahu, jako měsíce a dny tvoří stáří, podobně, ó Pane, necht' ke mně přicházejí studenti ze všech světových stran. Svāhā. Jsi konečné útočiště, osviť mě a ved' mě po cestě k Tobě.

5. om bhūr bhuvaḥ suvar iti vā etās tisro vyāhṛtayaḥ
tāsām u hasmaitām caturthīm
māhācamasyaḥ pravedayate
maha iti
tad brahma
sa ātmā
aṅgāny anyā devatāḥ
bhūr iti vā ayaṁ lokaḥ
bhuva ity antarikṣam
suvar ity asau lokaḥ (10)
maha ity ādityaḥ
ādityena vāva sarve lokā mahīyante
bhūr iti vā agniḥ
bhuva iti vāyuḥ
suvar ity ādityaḥ
maha iti candramāḥ
candramasā vāva sarvāni jyotīṁṣi mahīyante
bhūr iti vā ṛcaḥ
bhuva iti sāmāni
suvar iti yajūṁṣi (11)
maha iti brahma
brahmaṇā vāva sarve vedā mahīyante
bhūr iti vai prāṇaḥ
bhuva ity apānaḥ
suvar iti vyānaḥ
maha ity annam
annena vāva sarve prāṇā mahīyante
tā vā etās catasraś caturdhā
catasraś catasro vyāhṛtayaḥ
tā yo veda
sa veda brahma
sarve 'smai devā balim āvahanti (12)
asau loko yajūṁṣi veda dve ca

1.5.1-2 Bhūḥ, Bhuvāḥ, Suvāḥ – tato tři slova jsou vyāhṛiti. Mudrc Mahācamasya ale zná čtvrté zvané Maha. To je Brahman, vlastní já. Devové jsou končetiny. Bhūḥ je tento svět. Bhuvāḥ je meziplanetární prostor. Suvāḥ je nebeský svět. Maha je slunce; díky slunci vzkvétají všechny světy.

Bhūḥ je oheň. Bhuvaḥ je vzduch. Suvah je slunce. Maha je měsíc; díky měsíci vzkvétají všechna zářící tělesa.

Bhūḥ je Ṛg-Veda. Bhuvaḥ je Sāma-Veda. Suvah je Yajur-Veda.

1.5.3 Maha je Brahman (Om), neboť Brahman (Om) živí všechny Vedy.

Bhūḥ je Prāṇa; Bhuvaḥ je Apāna; Suvah je Vyāna; Maha je potrava; neboť potrava živí všechny životní síly. Toto jsou tedy čtyřikrát čtyři vyāhriti (ve čtyřech skupinách po čtyřech). Ten, kdo je zná, zná Brahman. Všichni devové mu nosí vše potřebné.

6. sa ya eṣo 'ntar-hṛdaya ākāśaḥ
tasminn ayaṁ puruṣo mano-mayaḥ
amṛto hiraṇ-mayaḥ
antareṇa tāluke
ya eṣa stana ivā 'valambate
sendra-yoniḥ
yatṛāsau keśānto vivartate
vyāpo hya śirṣa-kapāle
bhūr ity agnau pratitiṣṭhati
bhuva iti vāyau (13)
suvar ity āditye
maha iti brahmaṇi
āpnoti svārājyam
āpnoti manas-patim
vāk-patiś cakṣuṣ-patiḥ
śrotra-patir vijñāna-patiḥ
etat tato bhavati
ākāśa-śarīraṁ brahma
satyātma-prāṇārāmaṁ mana-ānandam
śānti-samṛddham amṛtam
iti pracīnayogyopāsva (14)
vāyāv amṛtam ekaṁ ca

1.6.1-2 V prostoru srdce je individuální živá bytost, nesmrtelná a zářící. Když duše (jógi) prochází skrze indra-jóni (cestu pro opuštění těla), prochází mezi dvěma patry v ústech poblíž krčních mandlí a pak ven otvorem mezi lebečními švy, kde se dělí vlasy. Vyāhriti bhūḥ sídlí v ohni; vyāhriti bhuvaḥ ve vzduchu; vyāhriti Suvah ve slunci; vyāhriti Mahaḥ v Brahmanu. Získá svrchovanost; dosáhne vládce mysli; stane se vládcem řeči, očí, uší, poznání. Nad tím vším se stane podobným Brahmanu vtělenému v ākāśi, který má jako svou skutečnou povahu pravdu, který se zjevuje v prāṇě a mysl je jeho zdrojem blaženosti. Nesmrtelnost obohacuje jeho klid. Tuto podobu uctívej, ó mudci Pracīnayogyo.

7. om pṛthivy-antarikṣaṁ dyaur diśo 'vāntar adīśāḥ
agnir vāyur ādītyaś candramā nakṣatrāṇi
āpa ośadhayo vanaspataya ākāśa ātmā
ity adhibhūtam
athādhyātmam
prāṇo vyāno 'pāna udānaḥ samānaḥ
cakṣuḥ-śrotraṁ mano vāk tvak
carma māṁsaṁ snāvāsthi mañjā
etat adhi vidhāya ṛṣir avocat
pāṅktaṁ vā idaṁ sarvam
pāṅkte naiva pāṅktaṁ sprṇotīti (15)

sarvam ekaṃ ca

1.7.1 Země, meziplanetární prostor, nebesa, hlavní a mezilehlé světové strany; oheň, vzduch, slunce, měsíc, hvězdy; voda, byliny, stromy, obloha a ātmā – to jsou mahābhūty. Pak následují jednotlivé složky těla: Prāṇa, Vyāna, Apāna, Udāna a Samāna; oči (zrak), uši (sluch), mysl, řeč a hmat; kůže, maso, svaly, kosti a morek. Poté, co si je takto mudrc představil, řekl: „To vše je tvořeno pěti faktory; jeden zaplní (vnější) paterý (individuálními) paterými.

8. om iti brahma

om itīdaṃ sarvam

om ity etad anukṛti ha sma vā apyośrāvayety aśrāvayanti

om iti sāmāni gāyanti

om śom iti śastrāṇi śāmsanti

om ity adhvaryuḥ pratigaraṃ pratigrṇāti

om iti brahmā prasauti

om ity agni-hotram anujānāti

om iti brāhmaṇaḥ pravakṣyann āha brahmopāpnavānīti

brahmaivopāpnoti (16) om daśa

1.8.1 Om̐ je Brahman. Om̐ je toto všechno. Nechť je dobře známé a pronášené. Pronášejí je kněží Sāma Vedy. Různé śāstry uvádějí „Om̐ śom“. Adhvaryu odpovídá om̐ udgātovi. Pomocí om̐ (kněz) brahma přikazuje a vede. Slovem om̐ je schváleno konání oběti agnihotra. Brāhmaṇové je pronášejí a vysvětlují. Nechť pomocí om̐ dosáhnu Brahmanu. Nechť pomocí om̐ každý dosáhne Brahmanu.

9. om̐ ṛtaṃ ca svādhyāya-pravacane ca

satyaṃ ca svādhyāya-pravacane ca

tapaś ca svādhyāya-pravacane ca

damaś ca svādhyāya-pravacane ca

śamaś ca svādhyāya-pravacane ca

agnayaś ca svādhyāya-pravacane ca

agni-hotraṃ ca svādhyāya-pravacane ca

atithayaś ca svādhyāya-pravacane ca

mānuṣaṃ ca svādhyāya-pravacane ca

prajā ca svādhyāya-pravacane ca

prajanaś ca svādhyāya-pravacane ca

prajātiś ca svādhyāya-pravacane ca

satyam iti satya-vacā rāthītaḥ

tapa iti tapo-nityaḥ pauruśiṣṭiḥ

svādhyāya-pravacane eveti nāko maudgalyaḥ

tad dhi tapas tad dhi tapaḥ (17)

(prajā ca svādhyāya-pravacane ca ṣaṭ ca)

1.9.1 Spolu se studiem a vyučováním je třeba konat povinnosti jako zastávání spravedlnosti, následování pravdy, askeze, ovládní vnějších smyslů, ovládní vnitřních smyslů, ohňové oběti, péče o hosty, dobré chování, plození dětí a výchova vnuků. Pravdou dosáhl dokonalosti mudrc Satyavacā Rathīta. Askezí zase Taponitya, syn Puruśiṣṭiho. Nāka, syn Mudgaly, zdůrazňoval studium a vyučování Ved. Neboť to je skutečná askeze; neboť to je skutečná askeze.

10. ahaṃ-vṛkṣasya rivivā

kīrtiḥ pṛṣṭhaṃ girer iva

ūrdhva-pavitro vājinīva svamṛtam asi
draviṇaṃ savarcasam
sumedhā amṛtokṣitaḥ
iti triśaṅkor vedānuvacanam (18) ahaṃ ṣaṭ

1.10.1 Já jsem hybná síla tohoto stromu (světa). Moje sláva je jako hřeben hory. Jsem zcela čistý a nesmrtelný jako nektar. Jsem jako čistá skutečnost (vlastního já) ve slunci. Jsem zářící bohatství, obdařen jemným intelektem a nesmrtelný jako nektar. To byl výrok mudrce Triśaṅkua po dosažení realizace.

11. vedam anūcyācāryo 'ntevāsinam anuśāsti
satyaṃ vada
dharmāṃ cara
svādhyāyān mā pramadaḥ
ācāryāya priyaṃ dhanam āhṛtya prajā-tantuṃ mā vyavacchetsiḥ
satyān na pramaditavyam
dharmān na pramaditavyam
kuśalān na pramaditavyam
bhūtyai na pramaditavyam
svādhyāya-pravacanābhyāṃ na pramaditavyam (19)

1.11.1 Poté, co učitel naučil studenty Vedy, předává jim tento pokyn: „Mluvte pravdu. Následujte spravedlnost. Nezanedbávejte studium. Potěšte učitele vyžádaným bohatstvím. Nepřerušete linii potomstva a žáků. Dodržujte své povinnosti. Nezanedbávejte pravdu, dharmu, příznivé činnosti, studium a vyučování.

deva-pitṛ-kāryābhyāṃ na pramaditavyam
māṭṛ-devo bhava
pitṛ-devo bhava
ācārya-devo bhava
atithi-devo bhava
yāny anavadyāni karmāṇi
tāni sevityāni
no itarāṇi
yāny asmākaṃ sucaritāni
tāni tayopāsyāni (20)
no itarāṇi
ye ke cāsmac-chreyāṃso brāhmaṇāḥ
teṣāṃ tvayā 'sanena praśvasitavyam
śraddhayā deyam
aśraddhayā 'deyam
śriyā deyam
hriyā deyam
bhiyā deyam
saṃvidā deyam
atha yadi te karma-vicikitsā vā vṛtta-vicikitsā vā syāt (21)

1.11.2-4 Nezanedbávejte povinnosti vůči devům a předkům. Nechť je pro tebe tvá matka bohyně. Nechť je pro tebe tvůj otec bůh. Nechť je pro tebe tvůj učitel bůh. Nechť je pro tebe tvůj host bůh. Je třeba konat práci, která přináší slávu, ne jinou. Těm, kdo jsou na vyšší úrovni, je třeba nabídnout sedadlo atd. Dar by měl být dán uctivě, s vírou, ne neuctivě, bez

víry, podle svých možností, skromně. Někdy s bázní nebo jako vyjádření sympatií. Nyní popíšeme povinnosti spojené s pochybnostmi.

om̐ ye tatra brāhmaṇāḥ sammarsīnaḥ
yuktā āyuktāḥ
alūksā dharmā-kāmāḥ syuḥ
yathā te tatra varteran
tathā tatra vartethāḥ
athābhyākhyāteṣu
ye tatra brāhmaṇāḥ sammarsīnaḥ
yuktā āyuktāḥ
alūksā dharmā-kāmāḥ syuḥ
yathā te teṣu varteran
tathā teṣu vartethāḥ
eṣā ādeśaḥ
eṣa upadeśaḥ
eṣā vedopaniṣat
etaḍ anuśāsanam
evam upāsitavyam
evam u caitad upāsyam (22)

svādhyāya-pravacanābhyāṃ apramaditavyāṃ tāni tvayopāsyāni syāt teṣu varteran sapta ca

Zkušení brāhmaṇi dokáží nestranně rozhodovat, jsou nezávislí, schopní myslitelé, zkušení v dharmě a nikdy se jí neprotiví (nejsou vedeni jinými, nejsou krutí a netouží po zásluhách). Nyní o falešném rozhodnutí. Aby ses mu vyhnul, měl bys rozhodovat jako zkušení brāhmaṇi, kteří dokáží nestranně rozhodovat, jsou nezávislí, schopní myslitelé, zkušení v dharmě a nikdy se jí neprotiví (nejsou vedeni jinými, nejsou krutí a netouží po zásluhách). Toto je pokyn. Toto je rada. Toto je tajemství Ved. Toto je božské přikázání. Takto je třeba uctívat. Tento pokyn se musí ctít.

śaṃ no mitraḥ śaṃ varuṇaḥ
śaṃ no bhavatv aryamā
śaṃ na indro bṛhaspatiḥ
śaṃ no viṣṇur urukramaḥ
namo brahmaṇe
namas te vāyo
tvam eva pratyakṣaṃ brahmāsi
tvām eva pratyakṣaṃ brahmāvādiṣam
ṛtam avādiṣam
satyam avādiṣam
tan mām āvīt
tad vaktāram āvīt
āvīn mām
āvīd vaktāram
om̐ śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ (23)
satyam avādisaṃ pañca ca

1.12.1 Necht' nám Mitra prokáže přízeň. Necht' nám Varuṇa prokáže přízeň. Necht' nám Aryaman prokáže přízeň. Necht' nám Indra a Bṛhaspati prokáží přízeň. Necht' nám Urukrama Viṣṇu (který činí dlouhé kroky) prokáže přízeň. Poklony Brahmanu. Poklony tobě, ó Vāyu. Ty jsi bezprostřední Brahman. Tebe samotného budu nazývat přímý Brahman. Budu tě nazývat spravedlnost. Budu tě nazývat pravda. Kéž mě chráníš. Kéž chráníš učitele. Kéž chráníš mě.

Kéž chráníš učitele. Om, mír, mír, mír!“

Ānanda-vallī

saha nāv avatu
saha nau bhunaktu
saha vīryaṃ karavāvahai
tejasvinā 'vadhītam astu mā vidviṣāvahai
om śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ (24)

2.1 Om! Kéž nás Bůh ochrání (gurua a žáka). Kéž se budeme oba moci těšit z plodů (této Upaniṣady). Kéž společně dosáhneme neochvějnosti. Ať je studium této (Upaniṣady) osvícením pro nás oba. Ať nedáme najevo opovržení jeden vůči druhému. Om! Nechť je ve mně mír! Nechť je mír v mém okolí! Nechť je mír přítomen v silách, které na mě působí!

om brahma-vid āpnoti param
tad eṣābhyuktā
satyaṃ jñānam anantaṃ brahma
yo veda nihitaṃ guhāyāṃ parame vyomann
so' śnute sarvān kāmānṥ saha
brahmaṇā vipaściteti
tasmād vā etasmād ātmanaṃ ākāśaḥ sambhūtaḥ
ākāśād vāyuḥ
vāyor agniḥ
agner āpāḥ
adbhyaḥ pṛthivī
pṛthivyā oṣadhayaḥ
oṣadhībhyo 'nnam
annāt puruṣaḥ
sa vā eṣa puruṣo 'nna-rasa-mayaḥ
tasyedam eva śiraḥ
ayaṃ dakṣiṇaḥ pakṣaḥ
ayaṃ uttaraḥ pakṣaḥ
ayaṃ ātmā
idaṃ pucchām pratiṣṭhā
tad apy eṣa śloko bhavati (25)

2.1.1 Znalec Brahmanu dosáhne nejvyšší úrovně. Zde je verš vyslovující tuto skutečnost: „Brahman je pravda, poznání a nekonečný. Ten, kdo ví, že Brahman existuje v intelektu, ve svrchovaném místě v srdci, se těší ze všech žádoucích věcí současně. Z tohoto Brahmanu, který je vlastní já, byl stvořen prostor (ākāśa). Z prostoru se projevil vzduch. Ze vzduchu se projevil oheň. Z ohně se projevila voda. Z vody se projevila země. Ze země se projevil byliny. Z bylin se projevil potrava (obilí). Z potravy se projevil člověk. Člověk je produktem podstaty potravy. Má hlavu, levý a pravý bok; vlastní já a ocas. Zde je verš vztahující se k této skutečnosti:

om annād vai prajāḥ prajāyante
yāḥ kās ca pṛthivīm śritāḥ
atho annenaiva jīvanti
athainad apiyanty antataḥ
annaṃ hi bhūtānām jyeṣṭam

tasmāt sarvaṣadham ucyate
sarvaṁ vai te 'nnaṁ āpnuvanti
ye 'nnaṁ brahmopāsate
annaṁ hi bhūtānām jyeṣṭham
tasmāt sarvaṣadham ucyate
annād bhūtāni jāyante
jātāny annena vardhante
adyate 'tti ca bhūtāni
tasmād annaṁ tad ucyata iti
tasmād vā etasmād anna-rasa-mayāt
anyo 'ntara ātmā prāṇa-mayaḥ
tenaiṣa pūrṇaḥ
sa vā eṣa puruṣa-vidha eva
tasya puruṣa-vidhatām
anvayaṁ puruṣa-vidhaḥ
tasya prāṇa eva śiraḥ
vyāno dakṣiṇaḥ pakṣaḥ
apāna uttaraḥ pakṣaḥ
ākāśa ātmā
pṛthivī pucchaṁ pratiṣṭhā
tad apy eṣa śloko bhavati (26)

2.2.1 Všechny bytosti, jejichž oporou je Země, se rodí z potravy. Z potravy žijí a na konci s potravou splynou. Potrava se zrodila přede všemi tvory; proto se nazývá lékem všech. Ti, kteří uctívají potravu jako Brahman, získají všechny potraviny. Potrava se zrodila přede všemi tvory; proto se nazývá lékem všech. Bytosti se rodí z potravy a rostou díky potravě. Jedí a jsou pojídány, proto je řečeno, že jsou potrava a pocházejí z ní.

Existuje vyšší síla než potrava (anna-rasa-maya), která je tvořena vzduchem (prāṇa-maya), založená na vztahu a mysli. Předchozí zahrnuje následující. Má lidskou podobu, proto je závislá na mentální hnací síle (prāṇa-maya-ātma). Tato osoba má prāṇu jako hlavu, vyānu jako pravý bok, apānu jako levý bok, éter jako hnací sílu a zemi jako stabilizující ocas.

Vysvětluje to tento verš:

prāṇaṁ devā anu prāṇanti
manuṣyāḥ paśavaś ca ye
prāṇo hi bhūtānām āyuh
tasmāt sarvāyuṣam ucyate
sarvam eva ta āyur yanti
ye prāṇaṁ brahmopāsate
prāṇo hi bhūtānām āyuh
tasmāt sarvāyuṣam ucyata iti
tasyaiṣa eva śārīra ātmā
yaḥ pūrvasya
tasmād vā etasmāt prāṇa-mayāt
anyo 'ntara ātmā mano-mayaḥ
tenaiṣa pūrṇaḥ
sa vā eṣa puruṣa-vidha eva
tasya puruṣa-vidhatām
anvayaṁ puruṣa-vidhaḥ
tasya yajur eva śiraḥ
ṛg dakṣiṇaḥ pakṣaḥ

sāmottaraḥ pakṣaḥ
ādeśa ātmā
atharvāṅgirasah pucchaṁ pratiṣṭhā
tad apy eṣa śloko bhavati (27)

2.3.1 Smysly jednají následováním životní síly v ústech; všechny lidské bytosti i zvířata jednají podobně; jelikož na životní síle závisí život všech bytostí, nazývá se životem všech; ti, kdo uctívají životní sílu jako Brahman, dosáhnou plné délky života; jelikož na životní síle závisí život všech, nazývá se život všech.

Z předchozího (fyzického) je toto vtělené já. Ve srovnání s tímto tělem (prāṇa-maya) existuje další vnitřní já tvořené myslí (mano-maya). Předchozí zahrnuje následující. Toto já tvořené myslí má také lidský tvar. Mentální tělo nabývá tvaru podle lidského těla. Z mentálního těla jsou Yajur-mantry hlava, Rig-mantry pravý bok, Sāma-mantry levý bok, Brāhmany vlastní já (trup), mantry viděné Atharvangirasem jsou stabilizační ocas. Týká se toho verš:

yato vāco nivartante
aprāpya manasā saha
ānandaṁ brahmaṇo vidvān
na bibheti kadācaneti
tasyaiṣa eva śārīra ātmā
yaḥ pūrvasya
tasmād vā etasmāt mano-mayāt
anyo 'ntara ātmā vijñāna-mayaḥ
tenaiṣa pūrṇaḥ
sa vā eṣa puruṣa-vidha eva
tasya puruṣa-vidhatām
anvayaṁ puruṣa-vidhaḥ
tasya śraddhaiva śiraḥ
ṛtaṁ dakṣiṇaḥ pakṣaḥ
satyam uttaraḥ pakṣaḥ
yoga ātmā
mahaḥ pucchaṁ pratiṣṭhā
tad apy eṣa śloko bhavati (28)

2.4.1 Osoba nikdy nepodléhá strachu, pokud zná blaženost, kterou je Brahman (podmíněný myslí) nedosažitelný slovy spolu s myslí.

Z předcházejícího (energetického) je toto (mentální) vtělené já. Kromě tohoto mentálního těla existuje další vnitřní já tvořené platným poznáním. Předchozí zahrnuje následující. Toto tělo, jak je uvedeno výše, má lidský tvar podle tvaru dříve zmíněného lidského těla. Z něho je víra hlava, spravedlnost pravý bok, pravda levý bok, soustředění vlastní já (trup), (princip zvaný) Mahat je stabilizační ocas. Toho se týká verš:

vijñānaṁ yajñāṁ tanute
karmāṇi tanute 'pi ca
vijñānaṁ devāḥ sarve
brahma jyeṣṭham upāsate
vijñānaṁ brahma ced veda
tasmāc cen na pramādyati
śārīre pāpmano hitvā
sarvān kāmān samaśnuta iti
tasyaiṣa eva śārīra ātmā
yaḥ pūrvasya

tasmād vā etasmāt vijñāna-mayāt
anyo 'ntara ātmā 'nanda-mayaḥ
tenaiṣa pūrṇaḥ
sa vā eṣa puruṣa-vidha eva
tasya puruṣa-vidhatām
anvayaṁ puruṣa-vidhaḥ
tasya priyam eva śiraḥ
modo dakṣiṇaḥ pakṣaḥ
pramodo uttaraḥ pakṣaḥ
ānanda ātmā
brahma pucchaṁ pratiṣṭhā
tad apy eṣa śloko bhavati (29)

2.5.1 Poznání uskutečňuje oběť a koná také povinnosti. Všichni devové meditují o prvorozeném Brahmanu podmíněném poznáním. Pokud osoba zná Brahman poznání a nemýlí se, opustí všechny hříchy v těle a plně si užívá všech příjemných věcí. Z předchozího (mentálního) je toto (kognitivní) vtělené já. Kromě tohoto kognitivního těla je zde další vnitřní já tvořené blažeností. Předchozí zahrnuje následující. Toto, jak je uvedeno výše, má lidský tvar podle tvaru dříve zmíněného lidského těla. Z něho je radost hlava, požitek pravý bok, veselost levý bok; blaženost vlastní já (trup) a Brahman je stabilizační ocas. Týká se toho verš:

asann eva sa bhavati
asad brahmeti veda cet
asti brahmeti ced veda
santam enaṁ tato vidur iti
tasyaiṣa eva śārīra ātmā
yaḥ pūrvasya
athāto 'nupraśnāḥ
utā vidvān amuṁ lokaṁ pretya
kaścana gacchatiḥ
āho vidvān amuṁ lokaṁ pretya
kaścit samaśnutāḥ u
so 'kāmayata
bahu syāṁ prajāyeti
sa tapo 'tapyata
sa tapas taptvā
idaṁ sarvam asṛjata
yad idaṁ kiñca
tat ṣṣṭvā
tad evānupraviśat
tad anupraviśya
sac ca tyac cābhavat
niruktaṁ cāniruktaṁ ca
nilayanaṁ cānilayanaṁ ca
vijñānaṁ cāvijñānaṁ ca
satyaṁ cāṅṛtaṁ ca satyam abhavat
yad idaṁ kiñca
tat satyam ity ācakṣate
tad apy eṣa śloko bhavati (30)

2.6.1 Pokud někdo zná Brahman jako neexistující, sám se stane neexistujícím. Pokud někdo ví, že Brahman existuje, pak ho považují za existujícího na základě tohoto (poznání).

Z předchozího (blaženého) je toto vtělené já. Z tohoto důvodu dále následují tyto otázky: Po odchodu (odsud) odejde nevědomý člověk do dalšího světa (nebo ne)? Nebo se člověk s poznáním po odchodu (odsud) dostane do dalšího světa (nebo ne)?

On (Brahman) si přál: „Nechť se stanu mnoha, nechť se zrodím.“ Podstoupil askezi. Po ní stvořil všechno, co existuje. Tento (Brahman) poté, co (to) stvořil, do toho vstoupil. A když tam vstoupil, stalo se to stvořeným i beztvarým, definovaným i nedefinovaným, udržujícím i neudržujícím, vnímajícím i nevnímajícím, pravdivým i nepravdivým. Pravda se stala vším, co existuje. Tento Brahman nazývají pravda. Týká se toho tento verš:

asad vā idam agra āsīt
tato vai sad ajāyata
tad ātmānaṁ svayam akuruta
tasmāt tat sukṛtam ucyata iti
yad vai tat sukṛtam
raso vai saḥ
rasaṁ hy evāyaṁ labdhvānandī bhavati
ko hy evānyāt kaḥ prāṇyāt
yad eṣa ākāśa ānando na syāt
eṣa hy evānandayāti
yadā hy evaisa etasminn adṛśye 'nātmye 'nirukte 'nilayane 'bhayaṁ pratiṣṭhāṁ vindate
atha so 'bhayaṁ gato bhavati
yadā hy evaiṣa etasminn udaram antaraṁ kurute
atha tasya bhayaṁ bhavati
tattvena bhayaṁ viduṣo 'manvānasya
tad apy eṣa śloko bhavati

bhīṣāsmād vātaḥ pavate
bhīṣodeti sūryaḥ
bhīṣāsmād agniś cendraś ca
mṛtyur dhāvati pañcama iti
saiṣānandasya mīmaṁsā bhavati

2.7.1 Na začátku vše bylo jen neprojevený (Brahman). Z toho se projevil projevený. Tento Brahman se stvořil sám sebou. Proto se nazývá sebestvořený.

To, co je známo jako sebestvořený, je zdrojem radosti; protože se osoba stává šťastnou tím, že přijde do styku s tímto zdrojem radosti. Kdo budu vdechovat a kdo bude vydechovat, pokud tato blaženost není v nejvyšším prostoru (v srdci)? Ten ožívuje (lidi). Proto kdykoliv aspirant nebojácně spočine v tomto nepostřehnutelném, beztělém, nepopsatelném a nepodporujícím Brahmanu, dosáhne stavu nebojácnosti. Proto kdykoliv v něm aspirant vytvoří sebemenší rozdíl, je zachvácen strachem. Přesto je právě tento Brahman děsem pro (takzvaného) učeného člověka, který postrádá sjednocující pohled.

Ilustruje to tento verš:

2.8.1-4 Ze strachu z Něho fouká vítr. Ze strachu stoupá Slunce. Ze strachu z Něho pálí oheň, jedná Indra a smrt běží, jako pátá.

Toto je tedy zhodnocení této blaženosti:

(1) yuvā syāt sādhu yuvādhyāyakaḥ
āśiṣṭho draḍhiṣṭho baliṣṭhaḥ
tasveyaṁ pṛthivī sarvā vittasya pūrṇā syāt

sa eko mānuṣa ānandaḥ
 (2) te ye śataṃ mānuṣā ānandāḥ
 sa eko manuṣya-gandharvāṇām ānandaḥ
 śrotriyasya cākāma-hatasya
 (3) te ye śataṃ manuṣya-gandharvāṇām ānandaḥ
 sa eko deva-gandharvāṇām ānandaḥ
 śrotriyasya cākāma-hatasya
 (4) te ye śataṃ deva-gandharvāṇām ānandaḥ
 sa ekaḥ pitṛṇām cira-loka-lokānām ānandaḥ
 śrotriyasya cākāma-hatasya
 (5) te ye śataṃ pitṛṇām cira-loka-lokānām ānandaḥ
 sa eka ājāna-jānām devānām ānandaḥ
 śrotriyasya cākāma-hatasya
 (6) te ye śataṃ ājāna-jānām devānām ānandaḥ
 sa ekaḥ karma-devānām devānām ānandaḥ
 ye karmaṇā devān apiyanti
 śrotriyasya cākāma-hatasya
 (7) te ye śataṃ karma-devānām ānandaḥ
 sa eko devānām ānandaḥ
 śrotriyasya cākāma-hatasya
 (8) te ye śataṃ devānām ānandaḥ
 sa eka indrasyānandaḥ
 śrotriyasya cākāma-hatasya
 (9) te ye śataṃ indrasyānandaḥ
 sa eko bṛhaspater ānandaḥ
 śrotriyasya cākāma-hatasya
 (10) te ye śataṃ bṛhaspater ānandaḥ
 sa ekaḥ prajāpater ānandaḥ
 śrotriyasya cākāma-hatasya
 (10) te ye śataṃ prajāpater ānandaḥ
 sa ekaḥ brahmaṇa ānandaḥ
 śrotriyasya cākāma-hatasya (31)

Předpokládejme, že existuje mladý muž – v rozkvětu života, dobrý, učený, nanejvýš promptně jednající, nanejvýš silné postavy a nanejvýš energický. Předpokládejme, že pro něho existuje tato země plná bohatství. To bude jedna jednotka lidské radosti. Pokud se tato lidská radost znásobí stokrát, je to jedna radost lidského Gandharvy, a také následovníka Ved nedotčeného touhami. Pokud se tato radost lidského Gandharvy znásobí stokrát, je to jedna radost božského Gandharvy, a také následovníka Ved nedotčeného touhami. Pokud se radost božského Gandharvy znásobí stokrát, je to jedna radost předků, jejichž svět je věčný, a také následovníka Ved nedotčeného touhami. Pokud se radost předků, kteří sídlí ve věčném světě, znásobí stokrát, je to jedna radost těch, kteří se narodí jako devové na nebesích, a také následovníka Ved nedotčeného touhami. Pokud se radost těch, kteří se narodí jako devové na nebesích, znásobí stokrát, je to jedna radost devů zvaných karma-devové, kteří se stanou devy prostřednictvím védských obřadů, a také následovníka Ved nedotčeného touhami. Pokud se radost karma-devů znásobí stokrát, je to jedna radost devů, a také následovníka Ved nedotčeného touhami. Pokud se radost devů znásobí stokrát, je to jedna radost Indry, a také následovníka Ved nedotčeného touhami. Pokud se radost Indry znásobí stokrát, je to jedna radost Brihaspatiho, a také následovníka Ved nedotčeného touhami. Pokud se radost Brihaspatiho znásobí stokrát, je to jedna radost Brahmy, a také následovníka Ved nedotčeného touhami. Pokud se radost Brahmy znásobí stokrát, je to jedna radost Hiranyagarbhy, a také

následovníka Ved nedotčeného touhami.

sa yaś cāyaṃ puruṣe
yaś cāsāv āditye
sa ekaḥ
sa ya evaṃ-vid
asmāl lokāt pretya
etam anna-mayam ātmānam upasaṅkrāmati
etaṃ prāṇa-mayam ātmānam upasaṅkrāmati
etaṃ mano-mayam ātmānam upasaṅkrāmati
etaṃ vijñāna-mayam ātmānam upasaṅkrāmati
etam ānanda-mayam ātmānam upasaṅkrāmati
tad apy eṣa śloko bhavati (32)

yato vāco nivartante
aprāpya manasā saha
ānandaṃ brahmaṇo vidvān
na bibhetti kutaścaneti
etaṃ ha vāva na tapati
kim ahaṃ sādhanā 'karavam
kim ahaṃ pāpam akaravam iti
sa ya evaṃ vidvān ete ātmānaṃ sprṇute
ubhe hy evaiṣa ete ātmānaṃ sprṇute
ya evaṃ veda
ity upaniṣat (33)

2.8.5 Ten, který je zde v lidské bytosti, a ten, který je tam ve slunci, jsou jedno. Ten, kdo to ví, dosáhne po opuštění tohoto světa tohoto vlastního já tvořeného potravou, dosáhne tohoto vlastního já tvořeného životní silou, dosáhne tohoto vlastního já tvořeného myslí, dosáhne tohoto vlastního já tvořeného inteligencí, dosáhne tohoto vlastního já tvořeného blažeností. Je to vyjádřeno v tomto verši:

2.9.1 Osvícený člověk se ničeho nebojí poté, co zrealizoval tuto blaženost Brahmanu, jíž slova nemohla obsáhnout, a tak se vracejí spolu s myslí.

Nesužují ho výčitky: „Proč jsem nekonal dobré skutky a proč jsem konal zlé skutky?“ Ten, kdo je takto osvícen, posiluje Já, s nímž jsou tito dva totožní; neboť je to on, který toto ví, jenž může posílit Já, které jsou tito dva. To je tajemství učení.

Bhṛgu-vallī

bhṛgur vai vāruṇiḥ
varuṇaṃ pitaram upasasāra
adhī hi bhagavo brahmeti
tasmā etat provāca
annaṃ prāṇaṃ cakṣuḥ śrotraṃ mano vācam iti
taṃ hovāca
yato vā imāni bhūtāni jāyante
yena jātāni jīvanti
yat prayanty abhisam viśanti
tad vijijñāsasva
tad brahmeti

sa tapo 'tapyata
sa tapas taptvā (34)

3.1.1 Bhrigu, dobře známý syn Varuṇy, přišel za svým otcem Varuṇou s (formální) žádostí: „Ó ctěný pane, pouč mě o Brahmanu.“ On (Varuṇa) mu řekl: „Potrava, životní síla, oko, ucho, mysl, řeč (jsou pomůcky k poznání Brahmanu).“ (Varuṇa) mu řekl: „Snaž se pochopit to, z čeho se všechny tyto bytosti rodí, díky čemu žijí po narození, to, k čemu spějí a s čím splynou. To je Brahman.“ Konal askezi. Po konání askeze,

annaṃ brahmeti vyajānāt
annād dhy eva khalv imāni bhūtāni jāyante
annena jātāni jīvanti
annaṃ prayanty abhisam viśantīti
tad vijñāya
punar eva varuṇa pitaram upasasāra
adhīhi bhagavo brahmeti
taṃm hovāca
tapasā brahma vijijñāsasva
tapo brahmeti
sa tapo 'tapyata
sa tapas taptvā (35)

3.2.1 zrealizoval potravu jako Brahman. Protože z potravy se všechny tyto bytosti rodí, z potravy žijí po narození, spějí směrem k ní a splývají s ní. Poté, co to zrealizoval, opět přišel ke svému otci Varuṇovi s (formální) žádostí: „Ó ctěný pane, pouč mě o Brahmanu.“ On (Varuṇa) mu řekl: „Snaž se pochopit Brahman askezi; askeze je Brahman.“ Konal askezi. Po konání askeze,

prāṇo brahmeti vyajānāt
prāṇād dhy eva khalv imāni bhūtāni jāyante
prāṇena jātāni jīvanti
prāṇaṃ prayanty abhisam viśantīti
tad vijñāya
punar eva varuṇa pitaram upasasāra
adhīhi bhagavo brahmeti
taṃm hovāca
tapasā brahma vijijñāsasva
tapo brahmeti
sa tapo 'tapyata
sa tapas taptvā (36)

3.3.1 zrealizoval životní sílu jako Brahman; protože ze životní síly se všechny tyto bytosti rodí; díky životní síle žijí po narození, spějí směrem k ní a splývají s ní. Poté, co to zrealizoval, opět přišel ke svému otci Varuṇovi s (formální) žádostí: „Ó ctěný pane, pouč mě o Brahmanu.“ On (Varuṇa) mu řekl: „Snaž se pochopit Brahman askezi; askeze je Brahman.“ Konal askezi. Po konání askeze,

mano brahmeti vyajānāt
manaso hy eva khalv imāni bhūtāni jāyante
manasa jātāni jīvanti
manaḥ prayanty abhisam viśantīti
tad vijñāya

punar eva varuṇa pitaram upasasāra
adhīhi bhagavo brahmeti
taṁm hovāca
tapasā brahma vijijñāsasva
tapo brahmeti
sa tapo 'tapyata
sa tapas taptvā (37)

3.4.1 zrealizoval mysl jako Brahman; protože z myslí síly se všechny tyto bytosti rodí; díky myslí žijí po narození, spějí směrem k ní a splývají s ní. Poté, co to zrealizoval, opět přišel ke svému otci Varuṇovi s (formální) žádostí: „Ó ctěný pane, pouč mě o Brahmanu.“ On (Varuṇa) mu řekl: „Snaž se pochopit Brahman askezi; askeze je Brahman.“ Konal askezi. Po konání askeze,

vijñānaṁ brahmeti vyajānāt
vijñānād dhy eva khalv imāni bhūtāni jāyante
vijñānena jātāni jīvanti
vijñānaṁ prayanty abhisam viśantīti
tad vijñāya
punar eva varuṇa pitaram upasasāra
adhīhi bhagavo brahmeti
taṁm hovāca
tapasā brahma vijijñāsasva
tapo brahmeti
sa tapo 'tapyata
sa tapas taptvā (38)

3.5.1 zrealizoval poznání jako Brahman; protože z poznání se všechny tyto bytosti rodí; díky poznání žijí po narození, spějí směrem k němu a splývají s ním. Poté, co to zrealizoval, opět přišel ke svému otci Varuṇovi s (formální) žádostí: „Ó ctěný pane, pouč mě o Brahmanu.“ On (Varuṇa) mu řekl: „Snaž se pochopit Brahman askezi; askeze je Brahman.“ Konal askezi. Po konání askeze,

ānando brahmeti vyajānāt
ānandād dhy eva khalv imāni bhūtāni jāyante
ānandena jātāni jīvanti
ānandaṁ prayanty abhisam viśantīti
saiṣā bhārgavī vāruṇī vidyā
parame vyoman pratiṣṭhitā
ya evaṁ veda pratitiṣṭhati
annavān annādo bhavati
mahān bhavati prajāyā paśubhir brahma-varcasena
mahān kīrtiyā (39)

3.6.1 zrealizoval blaženost jako Brahman; protože z blaženosti se všechny tyto bytosti rodí; díky blaženosti žijí po narození, spějí směrem k ní a splývají s ní. Toto poznání, které Bhrigu zrealizoval a Varuṇa předal, končí nejvyšší (blažeností) sídlící v dutině srdce. Ten, kdo ji zná, bude mít pevný základ. Stane se vlastníkem a jedlíkem potravy. Získá velké potomstvo, mnoho dobytka, září svatostí a velkou proslulost.

annaṁ na nindyāt
tad vratam

prāṇo vā annam
śārīram annādam
prāṇe śārīraṃ pratiṣṭhitam
śārīre prāṇaḥ pratiṣṭhitaḥ
tad etad annam anne pratiṣṭhitam
sa ya etad annam anne pratiṣṭhitaṃ veda pratitiṣṭhati
annavān annādo bhavati
mahān bhavati prajayā paśubhir brahma-varcasena
mahān kīrtyā (40)

3.7.1 Jeho slib zní, že by neměl potravu odsuzovat. Životní síla je potrava a tělo je jedlík; proto životní síla spočívá v těle. (Opět platí, že tělo je potrava a životní síla je jedlík, protože) tělo spočívá v životní síle. Tak (tělo a životní síla jsou oba potravou a) jedna potrava spočívá ve druhé. Ten, kdo ví, že jedna potrava spočívá ve druhé, bude mít pevný základ. Stane se vlastníkem a jedlíkem potravy. Získá velké potomstvo, mnoho dobytka, září svatosti a velkou proslulost.

annam na paricakṣīta
tad vratam
āpo vā annam
jyotir annādam
apsu jyotiḥ pratiṣṭhitam
jyotiṣv āpaḥ pratiṣṭhitaḥ
tad etad annam anne pratiṣṭhitam
sa ya etad annam anne pratiṣṭhitaṃ veda pratitiṣṭhati
annavān annādo bhavati
mahān bhavati prajayā paśubhir brahma-varcasena
mahān kīrtyā (41)

3.8.1 Jeho slib zní, že by neměl potravu vyhazovat. Životní síla je potrava; oheň je jedlík; neboť voda spočívá v ohni. (Oheň je potrava a voda je jedlík, protože) oheň spočívá ve vodě. Tak jedna potrava spočívá ve druhé. Ten, kdo ví, že jedna potrava spočívá ve druhé, bude mít pevný základ. Stane se vlastníkem a jedlíkem potravy. Získá velké potomstvo, mnoho dobytka, září svatosti a velkou proslulost.

annaṃ bahu kurvīta
tad vratam
pṛthivī vā annam
ākāśo 'nnādaḥ
pṛthivyām ākāśaḥ pratiṣṭhitaḥ
ākāśe pṛthivī pratiṣṭhitā
tad etad annam anne pratiṣṭhitam
sa ya etad annam anne pratiṣṭhitaṃ veda pratitiṣṭhati
annavān annādo bhavati
mahān bhavati prajayā paśubhir brahma-varcasena
mahān kīrtyā (42)

3.9.1 Jeho slib zní, že by měl potravu rozmnožit. Země je potrava; meziplanetární prostor (éter) je jedlík; proto je země umístěna v prostoru (éteru). (Prostor je jídlo a země je jedlík, protože) prostor (éter) je umístěn v zemi. Tak jedna potrava spočívá ve druhé. Ten, kdo ví, že jedna potrava spočívá ve druhé, bude mít pevný základ. Stane se vlastníkem a jedlíkem

potravy. Získá velké potomstvo, mnoho dobytka, září svatosti a velkou proslulost.

na kaścana vasatau pratyācakṣīta
tad vratam
tasmād yayā kayā ca vidhayā bahv annam prāpnuyāt
arādhyasmā annam ity ācakṣate
etad vai mukhato 'nnaṁ rāddham
mukhato 'smā annam rādhyate
etad vai madhyato 'nnaṁ rāddham
madhyato 'smā annam rādhyate
etad vā antato 'nnaṁ rāddham
antato 'smā annam rādhyate
ya evaṁ veda

3.10.1-2 Jeho slib zní, že by neměl odmítnout nikoho, kdo k němu přijde hledat útočiště. Proto by měl shromáždit dostatek potravy různými prostředky. (A měl by shromažďovat potravu z dalšího důvodu, protože) říkají: „Potrava je pro něj připravena.“ Jelikož nabízí vařenou potravu v raném věku se ctí, potrava připadá jako jeho podíl v raném věku se ctí. Jelikož nabízí potravu ve středním věku se střední zdvořilostí, potrava připadá jako jeho podíl ve středním věku se střední ctí. Jelikož nabízí potravu ve stáří s mizivou vážností, potrava připadá jako jeho podíl ve stáří s mizivou ohleduplností. Tomu, kdo to ví (přijde výsledek, jak bylo popsáno).

kṣema iti vāci
yoga-kṣema iti prāṇāpānayoḥ
karmeti hastayoḥ
gatir iti pādayoḥ
vimuktir iti pāyau
iti manuṣiḥ samājñāḥ

(O Brahmanu je třeba meditovat, že je) uchovávání v řeči; získávání a uchovávání ve výdechu a vdechu; práce v rukách; pohyb v nohách; vyměšování v konečniku. To jsou meditace na lidské úrovni.

atha daiviḥ
tṛptir iti vṛṣtau
balam iti vidyuti
yaśa iti paśuṣu
jyotir iti nakṣatreṣu
prajātir amṛtam ānanda ity upasthe
sarvam ity ākāśe
tat pratiṣṭhety upāsīta
pratiṣṭhāvān bhavati
tan maha ity upāsīta
mahān bhavati
tan mana ity upāsīta
mānavān bhavati
tan nama ity upāsīta
namyante 'smai kāmāḥ
tad brahmety upāsīta
brahmavān bhavati

tad brahmaṇaḥ parimara ity upāsīta
paryeṇaṁ mriyante dviṣantaḥ sapatnāḥ
pari ye 'priyā bhrātr̥vyāḥ

3.10.3-4 Pak následují ty božské. (O Brahmanu je třeba medítovat, že je) spokojenost v dešti; energie v blesku, sláva ve zvířatech; světlo ve hvězdách; plození, nesmrtelnost a rozkoš v pohlavním orgánu; vše ve vesmíru. O tomto Brahmanu je třeba medítovat jako o opoře; tak člověk získá oporu. O tomto Brahmanu je třeba medítovat jako o velkém; tak se člověk stane velkým. O tomto Brahmanu je třeba medítovat jako o myšlení; tak se člověk stane schopným myslet. O tomto Brahmanu je třeba medítovat jako o tom, co se klaní; tak se budou člověku klanět příjemné věci. O tomto Brahmanu je třeba medítovat jako o tom nejvznešenějším; tak se člověk stane vznešeným. O tomto Brahmanu je třeba medítovat jako o prostředku zničení; tak závistiví protivníci zemřou, stejně jako nepřátelé, které osoba nemá v oblibě.

sa yaś cāyaṁ puruṣe
yaś cāsāv āditye
sa ekaḥ
sa ya evaṁ-vit
asmāl lokāt pretya
etaṁ anna-mayam ātmānam upasaṅkramya
etaṁ prāṇa-mayam ātmānam upasaṅkramya
etaṁ mano-mayam ātmānam upasaṅkramya
etaṁ vijñāna-mayam ātmānam upasaṅkramya
etan ānanda-mayam ātmānam upasaṅkramya
imān lokān kāmānnī kāma-rūpy anusaṅgaran
etat sāma gāyan āste
hā vu hā vu hā vu
aham annam aham annam aham annam
aham annādo 'ham annādo 'ham annādaḥ
ahaṁ śloka-kṛd ahaṁ śloka-kṛd ahaṁ śloka-kṛt
aham asmi prathama-jā ṛtāsya
pūrvaṁ devebhyo amṛtasya nābhāyi
yo mā dadāti sa i deva mā vāḥ
aham annam annam adantam ādmi
ahaṁ viśvaṁ bhuvanam abhyabhavām (15)
suvarṇa-jyotiḥ. ya evaṁ veda
ity upaṣat

3.10.5-6 Tato bytost, která se nachází v lidské osobnosti, a ta bytost, která je ve slunci, jsou jedno. Ten, kdo to ví, dosáhne po opuštění tohoto světa já tvořeného potravou. Po dosažení tohoto já z potravy pak dosáhne já ze životní síly, pak dosáhne já z mysli, pak dosáhne já z inteligence, pak dosáhne já z blaženosti, toulá se těmito světy s vládou nad potravou závisující na jeho vůli a s vládou nade všemi podobami závisujícími na jeho vůli a stále zpívá tuto píseň ze Sāma Vedy: „Haló! Haló! Haló! Jsem potrava, jsem potrava, jsem potrava; jsem jedlík, jsem jedlík, jsem jedlík; jsem sjednocovatel, jsem sjednocovatel, jsem sjednocovatel; jsem prvorozený (Hiranyagarbha) tohoto světa s tvary a bez nich, existuji dříve než devové. Jsem pupek nesmrtelnosti. Ten, kdo mě takto nabízí (jako jídlo), mě ochraňuje takového, jaký jsem. Já, jako potrava, pojídám toho, kdo jí potravu bez obětování. Porážím (tj. pohlcuji) celý vesmír. Naše záře je jako záře slunce. Tolik Upaṣad.

saha nāv avatu
saha nau bhunaktu

saha vīryaṁ karavāvahai
tejasvināṁ adhītam astu mā vidviṣāvahai
om śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ

Óm! Kéž nás Bůh ochrání (guru a žáka). Kéž se budeme oba moci těšit z plodů (této Upaniṣady). Kéž společně dosáhneme neochvějnosti. Ať je studium této (Upaniṣady) osvětlením pro nás oba. Ať nedáme najevo opovržení jeden vůči druhému.

Óm! Necht' je ve mně mír! Necht' je mír v mém okolí! Necht' je mír přítomen v silách, které na mě působí!

Zde končí Taittirīyopaniṣad zahrnutá v Kṛṣṇa Yajur Vedě.